

СЛОБОДАН КНЕЖЕВИЋ АБИ

Рукотворине

SLOBODAN KNEŽEVIĆ ABI

Handicrafts

галерија

Композиција / Composition

2001.

ручно рађен папир / handmade paper

27x43 cm

СЛОБОДАН КНЕЖЕВИЋ АБИ

Рукотворине

SLOBODAN KNEŽEVIĆ ABI

Handicrafts

Београд

Април-мај 2024.

Композиција / Composition

2001.

ручно рађен папир / handmade paper
43x27 cm

Ирина Суботић

СЛОБОДАН АБИ КНЕЖЕВИЋ

Валтер Гропиус би био задовољан: његов аподиктични исказ *Рукотворина* је основа сваког уметника и даље живи, упркос новим технологијама, мрежама, фантастици, дематеријализацији, концептуалним идејама и дубоким теоријама... Тај исказ, везан за радове Слободана Кнежевића Абија, може да добије пун смисао, када се има на уму широка лепеза његових *рукотворина* у којима препознајемо и чин његовог врхунског стваралачког тренутка графике, и „лежерност игре“, пуне „креативне забаве“ о којој пише Јасмина Туторов, испуњене „догађањима у материји“ по речима Милоша Арсића, или „патине непотребности и истрошености“, преформулисане у одбачене па поново нађене предмете, како тумачи Ђорђе Јовић.

Дугогодишњом, доследно грађеном каријером уметника импрегнираног минималистичком филозофијом као стваралачком стратегијом и вечитом спремношћу да истражује нове проседе и шири поље графичке дисциплине, Аби Кнежевић је стекао високо, угледно место међу нашим уметницима. Освојио је бројне награде, добио позитивне оцене, стекао професорско звање и поштовање следбеника... Својим утврђеним али никад понављаним концептуалистичко-минималистичким поступком („понављање са разликом“), истраживао је граничне вредности и крајње могућности различитих графичких техника, уносио низ семантичких, техничких и технолошких новина, бавио се израдом папирне пулпе, њеном структуром и бојеним релацијама, откривао просторне могућности традиционално дводимензионалних радова, постављао еколошка питања. Једном речју: ширио дијапазоне графике, укључујући и израду уникатних предмета од уникатних, сопствено ствараних материјала.

Својим бројним експериментима, како технолошке тако и семантичке природе, Аби Кнежевић увек исказује задовољство и радост стварања уз непресушну инвентивност и привидну лакоћу реализације. Његова неуморна репетитивност је као игра и као шала: очитује се у изванредној једноставности форме. У једној фази линија је носилац композиције; она организује површину и својим ритмом ствара утисак волуминозности, а у другој – његова графика осваја скулпторалност и приближава се експресивном садржају од којег уметник суштински бежи. Нису му потребне тематска усредсређеност, симболика или нарација, јер је његова сјајно организована материја – често резултат сопствених технолошких истраживања – изузетно експресивна. Она је довољна

за постизање снажног утиска, дубоког смисла, изузетне тактилне суптилности, сведених хроматских резултата али и вредности чисте ликовности.

И као што су класични уметници минимализма били смештени тик уз концептуално стваралаштво с једне стране, а с друге се дотицали и генерацијски и сценично с делима поп арта, тако је и Аби Кнежевић својим геометризованим редуцијама доспео до другог пола свога неочекиваног стваралаштва. Он је неуморно одабирао, сакупљао и чувао... све што му се учинило потенцијално интересантним и подстицајним за проницљиво изграђивање нових будућих целина изузетне визуелне, па и тактилне осетљивости. Та моћ његове инвентивности и суптилне креативности натопљена је дубоким али непретенциозним хумором и семантичком двосмисленошћу, истовремено и романтичном, интимном утопијом стварања личног прибежишта за које се намеће паралела са чаплиновском филозофијом привидног немара, незаинтересованости и случајности а у ствари дубљих порука и значења. И управо такви дишановски *objets trouvés* у новој функцији, често с минималним интервенцијама, откривају уметников сензибилитет за преформулисање и уношење другог смисла у баналне предмете свакодневне употребе системом савлађивања уобичајено неспојивих форми и уношењем често неочекиваних значења. Из тога проистичу концептуализовани спојеви, с илузијама и алузијама, најчешће у иронијском дискурсу, понекад трансформисани у естетизоване целине којима се редефинишу устаљене уметничке категорије. Тако се уметник приближио *флуксусовском духу*: на искуствима комбиновања нађених предмета, кроз мултидисциплинарни говор, без ограничавања и омеђености уобичајених норми и историјских категоризација. Освојени су нови простори, пронађени нови извори и облици исказа које можемо назвати и инсталацијама, с новим функцијама и идејама, у димензијама флексибилним и прилагодљивим расположивим просторима. Тој посебној врсти *новог реализма* готово интимног карактера уметник је удахнуо експресивну снагу, у чему препознајемо изразите дихотомије његовог рада.

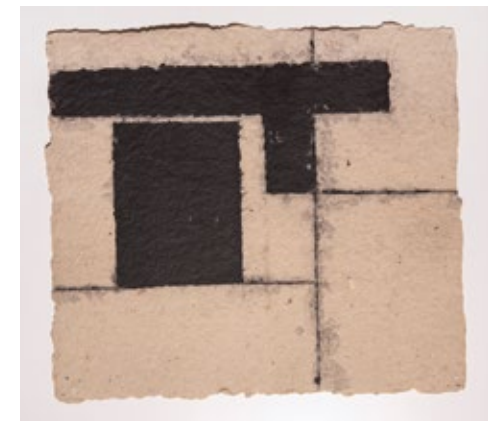
Знатижеља и отвореност Абија Кнежевића да предметима даје различита значења, знано са незнатим, ново са старим, случајно нађено с предано траженим, спонтано надограђено с промишљено конструисаним, говоре о константној уметничковој потреби да истраживањем и комбинаториком дође до жељеног резултата. Кнежевић не трага за егзотичним предметима, већ узима оне из свог окружења, што наговештава да он у суштини следи феномене свога живота, а то је особен знак интимизма и повезаности с амбијентом којем је посвећен. Није ли то такође вид ескапизма? Аутобиографски дискурс кроз који посредно ипак можемо да трагамо за социјалном димензијом, па чак и за ставовима супротстављеним уметничким циљевима? Више него о припадништву

неком одређеном визуелном правцу, могли бисмо о инсталацијама и објектима Абија Кнежевића да говоримо као о посебном стању духа, о супериорном смешку изнад сваке баналности свакодневице, у непрекинутом ланцу стваралачког ритма што повезује многе досадашње мене и суптилности већ исказане његовим графичким опусом.

Не можемо се отети утиску да инвентивност, целовитост и духовитост визуелног исказа Абија Кнежевића, исказаног кроз сваку дисциплину којој се посвети, оставља много простора за увек нове доживљаје, размишљања и тумачења. То је вредност његове креативности.

Београд, 2019, 2024.

Овај текст – под називом *Аби Кнежевић и његово Поље радости* – објављен у каталогу уметникове изложбе одржане поводом *Ноћи музеја* у Музеју Цептер, Београд, од 16. маја до 23. јуна 2019. године, минимално је измењен и допуњен за изложбу у Галерији Б2, априла 2024.

Сви радови / All works
Композиција / Composition
 2001.
 ручно рађен папир / handmade paper
 33,5x30,5 cm

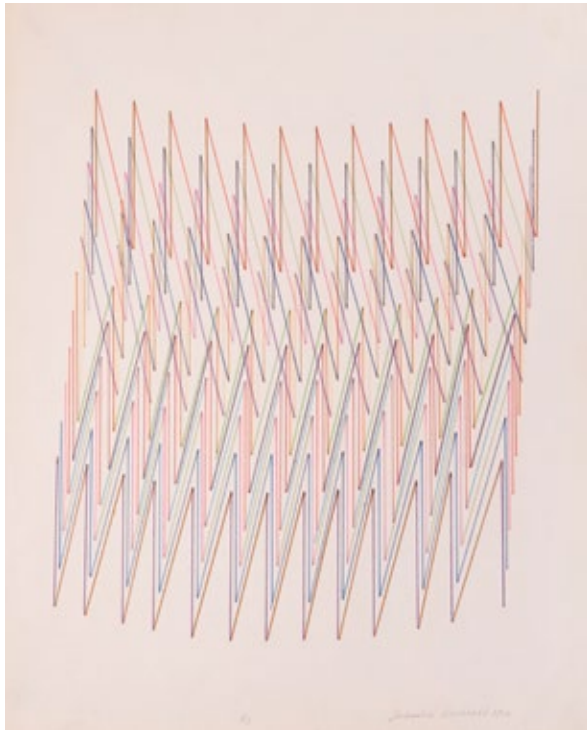
Сви радови / All works
Композиција / Composition
2001.
ручно рађен папир / handmade paper
25x21 cm

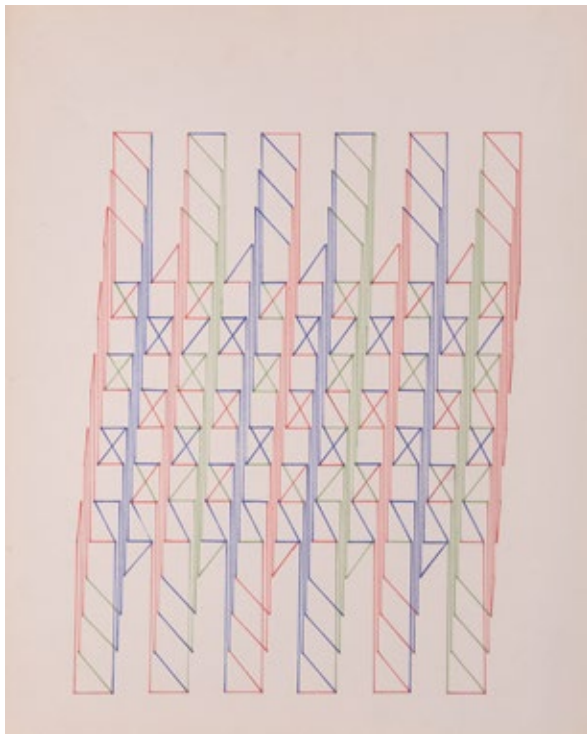

Сви радови / All works
Композиција / Composition
2001.
ручно рађен папир / handmade paper
27x43 cm

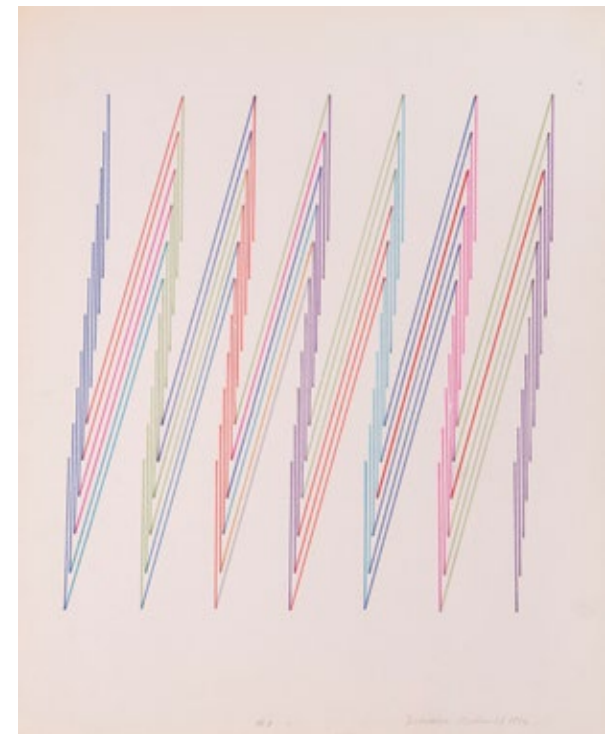

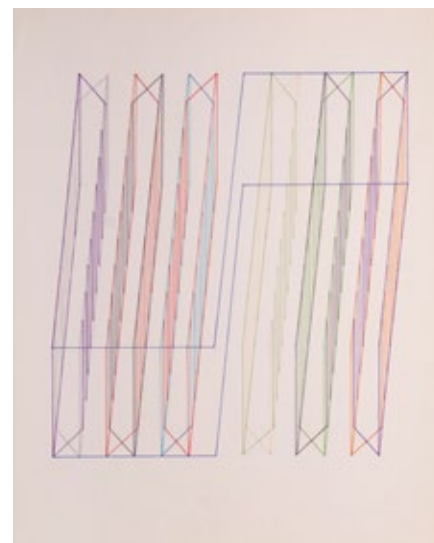
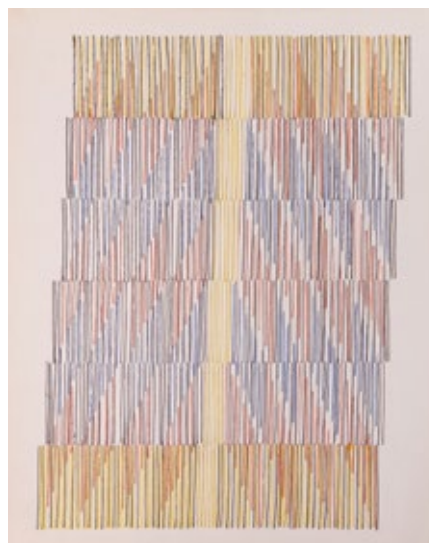
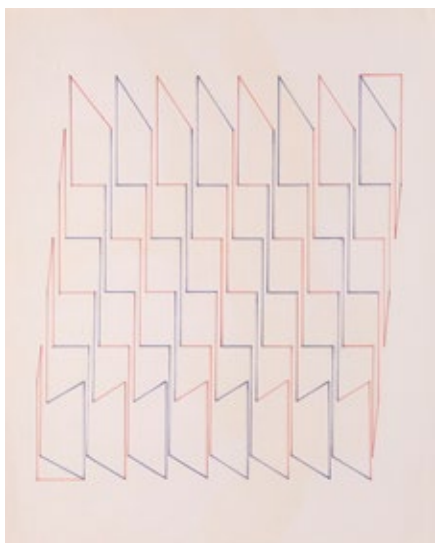
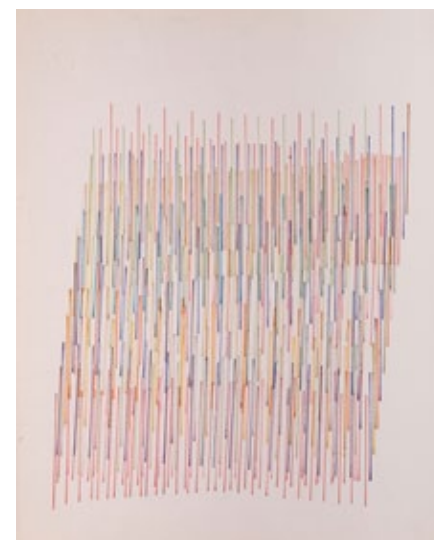
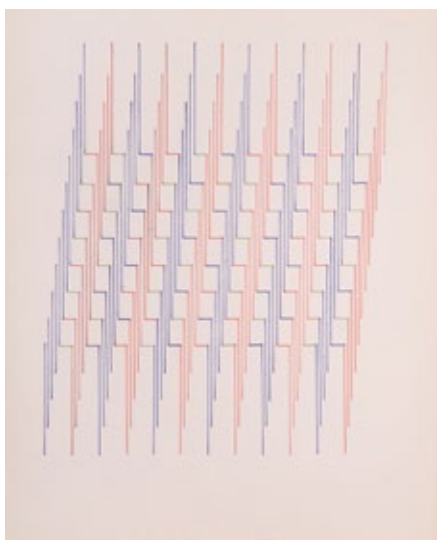

Сви радови на странама 12 и 13 /
All works on pages 12 and 13
Композиција / Composition
1993.
ручно рађен папир /
handmade paper
34x30 cm

Сви радови / All works
**Цртежи из ЈНА / Drawings
from JNA**
1976.
оловке и маркери у боји /
coloured pencils and markers
40x32 cm

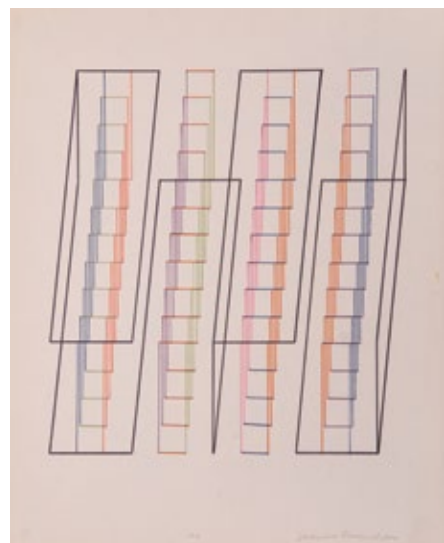
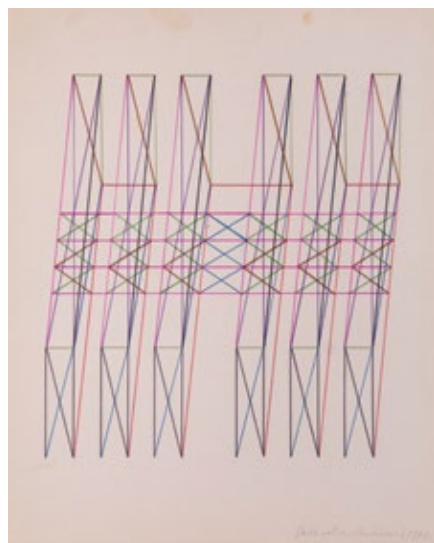
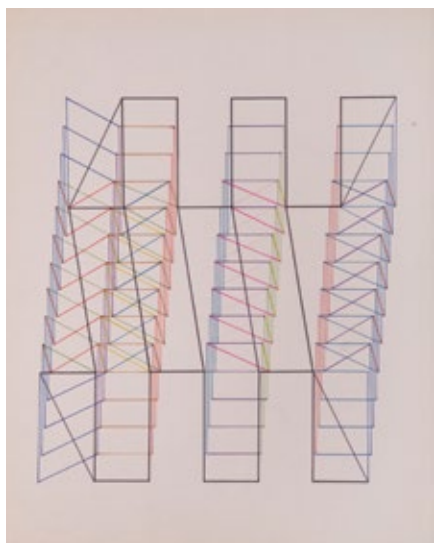
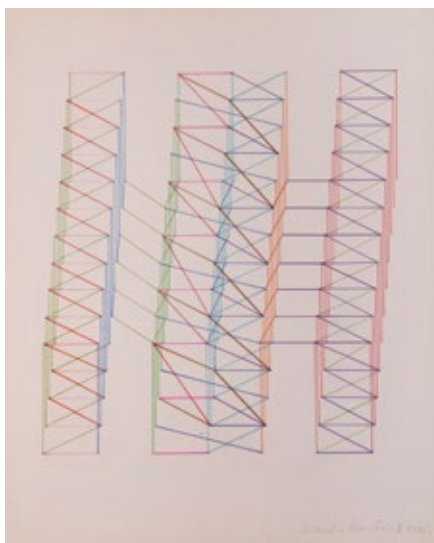
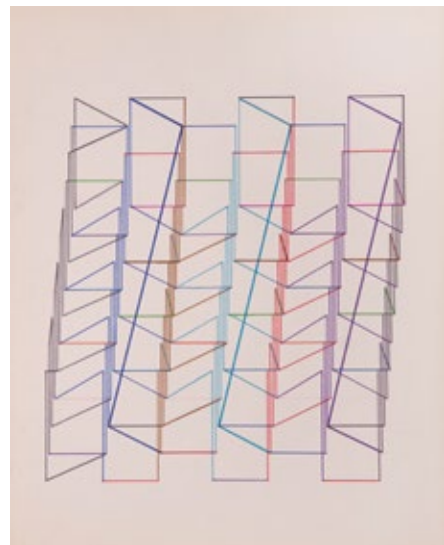
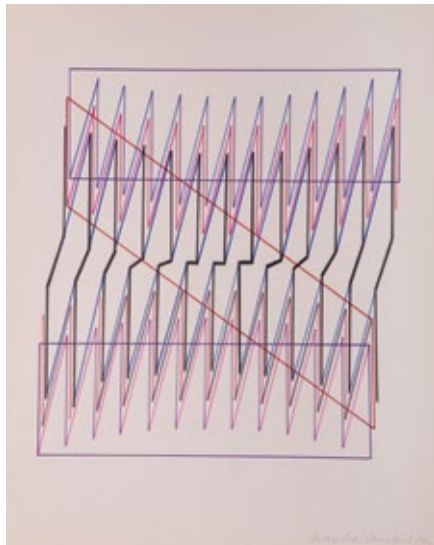
Сви радови / All works

Цртежи из ЈНА / Drawings from JNA

1976.

оловке и маркери у боји / coloured pencils and markers

40x32 cm

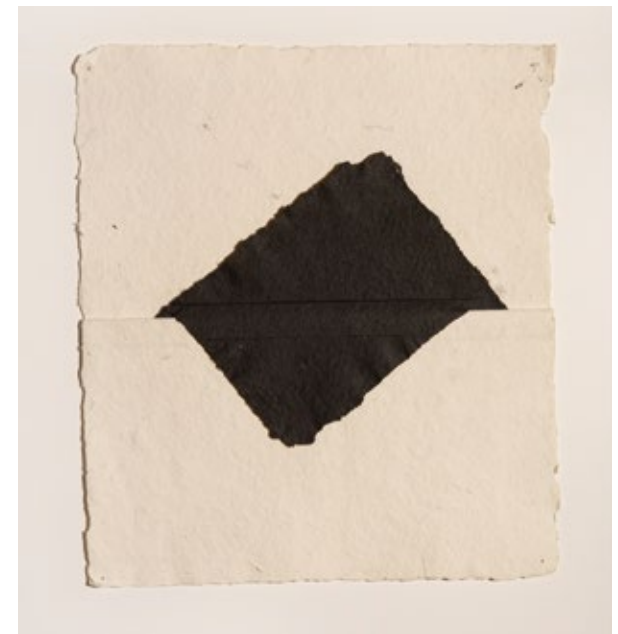
Сви радови / All works

Цртежи из ЈНА / Drawings from JNA

1976.

оловке и маркери у боји / coloured pencils and markers

40x32 cm

Сви радови / All works
Композиција / Composition
2001.
ручно рађен папир / handmade paper
26x23 cm

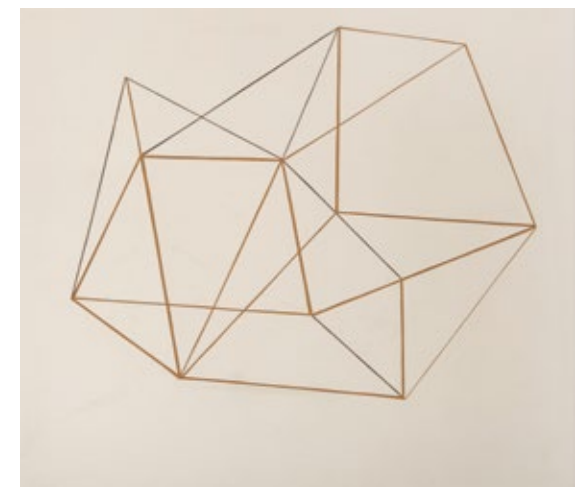
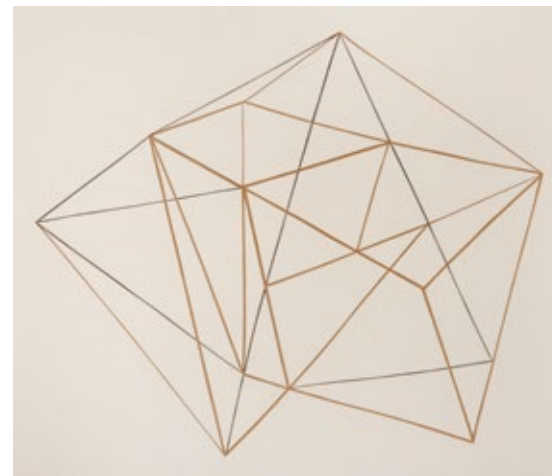

Без назива / Untitled

2016.

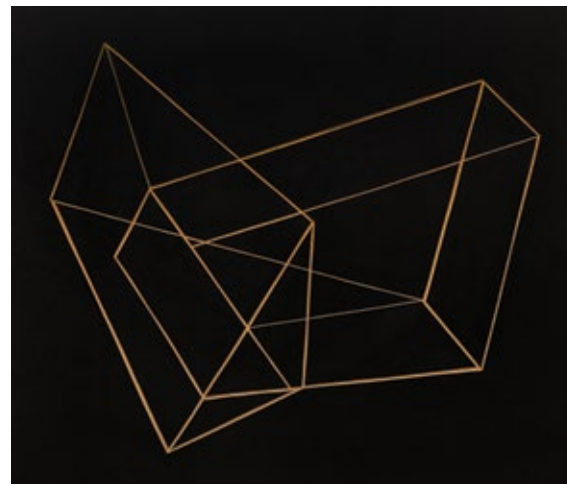
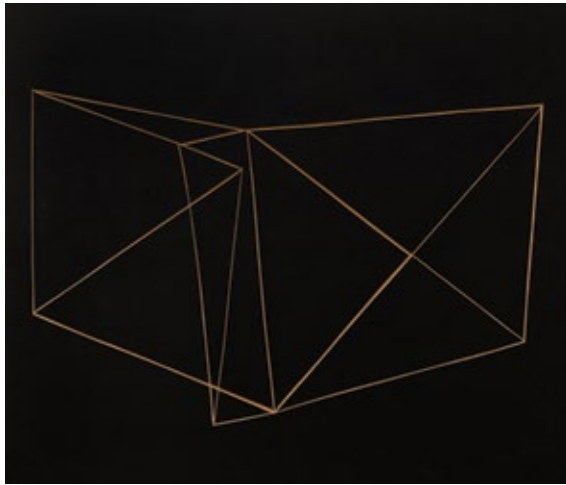
папирна маса / paper pulp

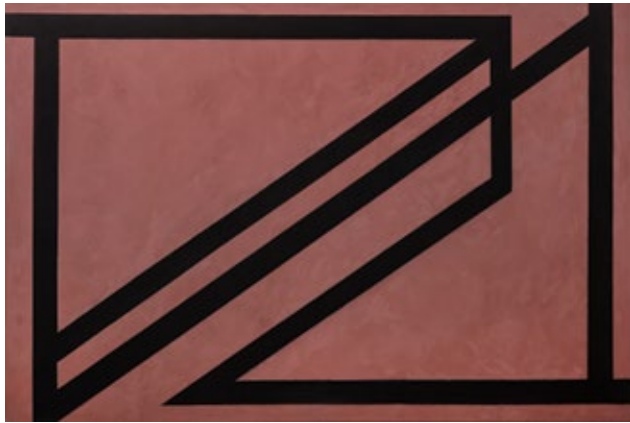
промељиве димензије / dimensions variable

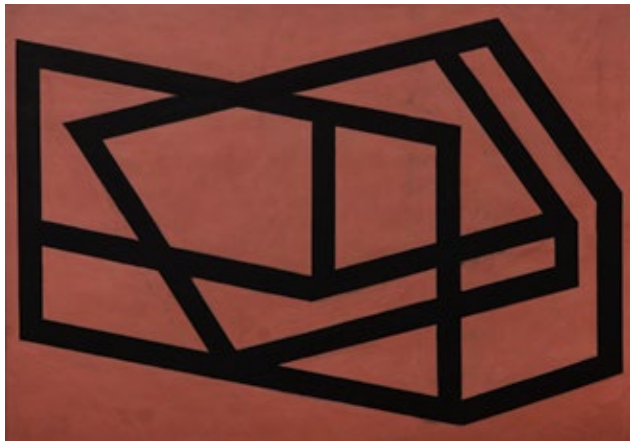
Сви радови / All works
Без назива / Untitled
2019-2021.
гравирани цртеж на лесониту /
engraved drawing on masonite
60x70 cm

Сви радови / All works
Без назива / Untitled
2019-2021.
гравирани цртеж на лесониту /
engraved drawing on masonite
60x70 cm

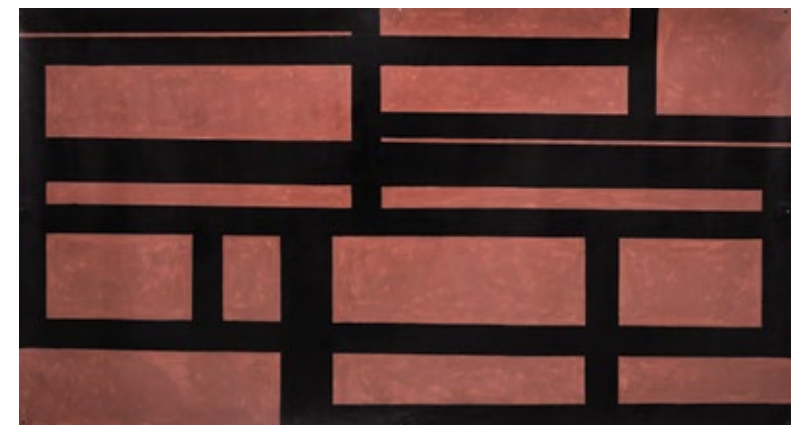
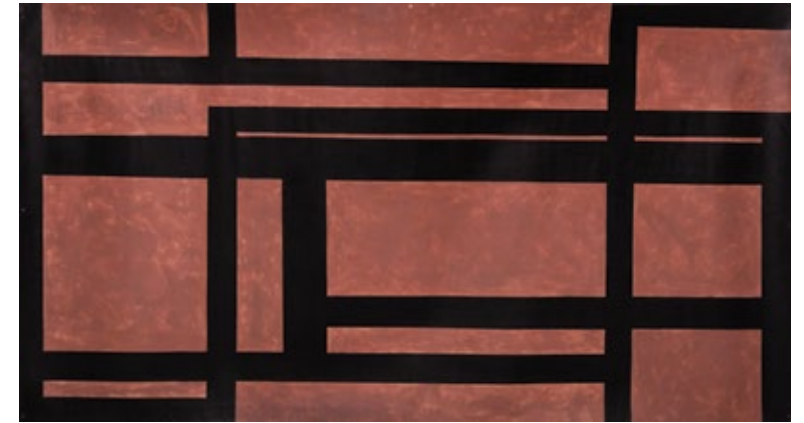
Без назива / Untitled
2008.
акрил на платну /
acrylic on canvas
80x120 cm

Без назива / Untitled
2006.
акрил на папиру /
acrylic on paper
65,5x98,5 cm

Без назива / Untitled
2006.
акрил на папиру /
acrylic on paper
65,5x98,5 cm

Сви радови / All works
Без назива / Untitled
2008.
акрил на папиру / acrylic on paper
108x198 cm

Irina Subotić

SLOBODAN ABI KNEŽEVIĆ

Walter Gropius would be satisfied: his apodictic statement that Craftsmanship is the backbone of every artist, continues to be true, despite new technologies, networks, fantasy, dematerialization, conceptual ideas, and profound theories... This statement, associated with Slobodan Knežević Abi's works, can gain its full meaning when we take into account the wide range of his artisanal handicrafts which also reflect the pinnacle of his exceptional creative moment in printmaking, and "the lightness of play", full of "creative fun," as described by Jasmina Tutorov, filled with "happenings in matter," according to Miloš Arsić, or "the patina of uselessness and dilapidation," rephrased into discarded and then rediscovered objects, as interpreted by Đorđe Jović.

Through a long-standing, consistent career of an artist imbued with minimalist philosophy as a creative strategy and an ever-growing willingness to explore new techniques and expand the printmaking discipline, Abi Knežević has earned a highly respected position among artists in our country. He has won numerous awards, received positive reviews, gained a professorship, and respect of his followers... With his established but never repeated conceptualist-minimalist approach ("repetition with a difference"), he has explored the liminal values and ultimate possibilities of various printmaking techniques, introduced a series of semantic, technical, and technological innovations, dealt with making paper pulp, explored its structure, and colored relationships, uncovered the spatial possibilities of traditionally two-dimensional works, raised ecological issues. In short: he has broadened the spectrum of printmaking, including the creation of unique artworks from his own unique, handcrafted materials.

Through numerous experiments, both technological and semantic, Abi Knežević always expresses satisfaction and joy of creation with ever-present inventiveness and an apparent ease of execution. His tireless repetitiveness is both playing and a witty remark: it is manifested in the extraordinary simplicity of form. In one phase, the line carries the composition; it organizes the surface and creates an impression of voluminosity through its rhythm, while in another – his prints achieves sculpturality and approach expressive content from which the artist essentially tries to escape. There is no need for thematical focus, symbolism, or narrative, as his brilliantly organized matter, often the result of his own technological research, is incredibly expressive. It is enough to achieve a powerful impression, deep meaning, exceptional tactile subtlety, reduced chromatic results, but also the value of pure art.

Just as classical minimalist artists were positioned right next to conceptual art on one hand and influenced by pop art on the other, Abi Knežević attained the other half of his unexpectedly diverse creativity through geometric reductions. He tirelessly selected, collected, and preserved... everything that seemed potentially interesting and stimulating for the discerning construction of new, future entities of exceptional visual and tactile sensitivity. The power of his inventiveness and subtle creativity is imbued with deep yet unpretentious humor and semantic ambiguity, creating simultaneously a romantic and intimate utopia - a personal haven for himself suggesting a parallel to the Chaplinesque philosophy of apparent nonchalance, indifference, and luck, but in fact concealing deeper messages and meanings. These Duchampesque found objects, (objets trouvés), in their new functions, often with minimal interventions, reveal the artist's sensitivity for reinterpretation and introduction of a second meaning into mundane objects of everyday use through a system of subduing seemingly incompatible forms and introducing unexpected meanings. The results being conceptualized connections, with illusions and allusions, mostly in an ironic discourse, sometimes transformed into aestheticized entities that redefine established artistic categories. Thus, the artist approached the spirit of Fluxus: through the experience of combining found objects, through a multidisciplinary language, without limitations and boundaries of common norms and historical categorizations. New spaces have been conquered, new sources, and forms of expression have been discovered, which can also be called installations, with new functions and ideas, in flexible and adaptable dimensions suitable for available spaces. The artist has given new expressive strength to this particular type of new realism of an almost intimate character enabling us to recognize the expressive dichotomies of his work.

Abi Knežević's curiosity and openness in giving different meanings to objects, coupling the known with the unknown, the new with the old, the accidentally found with the deliberately sought, the spontaneously reconstructed with the thoughtfully constructed speak of the artist's constant need to achieve the desired result through exploration and combinatorics. Knežević does not seek exotic objects but takes them from his surroundings, which hints that he essentially follows the phenomena of his own life, a distinctive sign of intimacy with and connection to the ambience he is devoted to. Is this not also a form of escapism? The autobiographical discourse through which we can indirectly search for the social dimension, and even for the stands contrary to his artistic goals? Abi Knežević's installations and objects express a special spiritual state, not only his support of a specific visual art movement. It is a superior smile above the banality of everyday life, in an uninterrupted chain of creative rhythm that connects many previous changes and subtleties already expressed in his printmaking oeuvre.

We cannot resist the impression that Abi Knežević's inventiveness, completeness, and wittiness expressed in his visual statement and in every discipline he has dedicated himself to, leaves ample room for always new experiences, reflections, and interpretations. That is the value of his creativity.

Belgrade 2019, 2024

Композиција / Composition

2001.

ручно рађен папир / handmade paper

25x21 cm

This text, titled "Abi Knežević and His Field of Joy," was published in the catalog of the artist's exhibition held on the occasion of Museum Night, at the Zepter Museum, Belgrade, from May 16th to June 23rd, 2019. It has been minimally altered and expanded for the exhibition at the B2 Gallery in April 2024.

БИОГРАФИЈА

Слободан Кнежевић - Аби је рођен 1948. године у Бачком Добром пољу. Завршио је Факултет ликовних уметности, одсек графика 1977. и магистарскестудије 1979. године у класи професора Марка Крсмановића. Члан је УЛУС-а и СУЛУВ-а. Од 1980. године запослен је на Академији уметности у Новом Саду, од 1996. у звању редовног професора за предмет Графика са технологијом, а од 2016. године у пензији.

BIOGRAPHY

Slobodan Knežević - Abi was born in 1948 in Bačko Dobro polje. Graduating from the Faculty of Fine Arts, Department of Graphics in 1977, he completed an MA in 1979 in the class of professor Marko Krsmanović. He is a member of the Association of Fine Artists of Serbia (ULUS) and the Association of Fine Artists of Vojvodina (SULUV). From 1980 he worked at the Academy of Arts Novi Sad, since 1996 as an appointed professor of Graphics with technology, and retired in 2016.

Композиција / Composition

2010.

комбинована техника / mixed media

30x30x30cm

Издавач

Галерија Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

За издавача

Драган Стојадиновић

Стручни савет

Јеша Денегри
Данијела Пурешевић
Немања Николић

Организација и продукција

Бојан Муждека

Текст

Ирина Суботић

Лектура

Миладиновић Марина

Превод

Ванда Перовић

Фотографија

Милан Краљ

Прелом

Жолт Ковач

Штампа

Алта Нова, Београд

Тираж

300

Publisher

Gallery B2
Balkanska 2
11000 Belgrade, Serbia
tel +381 11 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

For Publisher

Dragan Stojadinović

Gallery Council

Ješa Denegri
Danijela Purešević
Nemanja Nikolić

Organization and Production

Bojan Muždeka

Text

Irina Subotić

Proofreading

Miladinović Marina

Translation

Vanda Perović

Photography

Milan Kralj

Layout

Žolt Kovač

Printed by

Alta Nova, Belgrade

Circulation

300

СIP - каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

Пријатељи пројекта

галерија

ГАЛЕРИЈА Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs